

23 Μαρτίου 2021

Η στιγμή που ετοιμοθάνατος χιμπατζής αναγνωρίζει τον άνθρωπο που τον μεγάλωσε

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
[/ Πολυμέσα - Multimedia](#)

Αυτός ο θηλυκός χιμπατζής ήταν έτοιμος να πεθάνει και είχε παραιτηθεί από την μάχη με την ζωή όταν την επισκέφθηκε ο άνθρωπος που την μεγάλωσε στον ζωολογικό κήπο και μοιράστηκαν μια πολύ συγκινητική στιγμή.

Η Mama γεννήθηκε γύρω στο 1957 και μεταφέρθηκε στην Ολλανδία από τη Γερμανία το 1971. Ζούσε στο ζωολογικό κήπο του Royal Burgers στο Arnhem της Ολλανδίας.

Σύμφωνα με τους φροντιστές της είχε καθιερωθεί γρήγορα ως η κυρίαρχη Μητριάρχης στην αποικία των χιμπατζήδων και ήταν η πιο διάσημη στον ζωολογικό κήπο.

Το 2016, σε ηλικία 59 χρονών γνώριζε ότι το τέλος πλησίαζε και ξάπλωσε σε μια άκρη απορρίπτοντας την τροφή και το νερό. Αλλά υπήρχε ένας σημαντικός άνθρωπος στη ζωή της, ο καθηγητής βιολογίας Jan van Hooff, που ακόμα δεν του είχε πει αντίο. Την γνώρισε το 1972 και ήταν συνιδρυτής της αποικίας χιμπατζήδων στο ζωολογικό κήπο.

Την επισκέφθηκε μετά από μια βδομάδα και καθώς της μιλούσε με ήπια φωνή, η Mama άρχισε να τον παρατηρεί. «Mama;» ψιθύρισε ο Jan van Hooff, χαϊδεύοντας απαλά τον αδύναμο ώμο της και προσφέροντάς της κάτι για φαγητό.

https://www.instagram.com/p/B7ay1erF-Ut/?utm_source=ig_embed

Χρειάστηκε λίγος χρόνος για να συνειδητοποιήσει την παρουσία του Jan. Η αντίδρασή της ήταν εξαιρετικά συναισθηματική και σπαρακτική, ενώ στο πρόσωπό της σχηματίστηκε ένα τεράστιο χαμόγελο.

Η Mama ακουμπάει το κεφάλι του, χαϊδεύει απαλά τα μαλλιά του και τον τραβά πιο κοντά. Τα δάχτυλά της χτυπούν ρυθμικά το πίσω μέρος του κεφαλιού και του λαιμού του, διαβεβαιώνοντας τον φίλο της ότι είναι εντάξει να είναι τόσο κοντά. Οι αναμνήσεις άρχισαν να πλημμυρίζουν και δεν μπορούσε να συγκρατήσει τη χαρά της.

Μέσα από έναν αστερισμό παραγόντων, την έκφραση του προσώπου και το βλέμμα της Mama, τα φωνητικά της, την αγκαλιά της στο χέρι του Van Hooff και τη συμπεριφορά της που τον χαϊδεύει, γινόμαστε μάρτυρες της εμφάνισής της για ένα συναίσθημα που ο κόσμος της επιστήμης για πολύ καιρό ήταν απρόθυμος να αποδώσει στα ζώα: Την αγάπη.

Αυτή η επανένωση είχε κάτι πολύ χαρακτηριστικό: Ήταν ένα είδος ανάμνησης μεταξύ δύο φίλων που δεν είχαν βρεθεί εδώ και πολύ καιρό.

Ίσως ήταν ακριβώς το φως που έπρεπε να δει η Mama στο τέλος της ζωής της, αφού πέθανε μια εβδομάδα μετά την επίσκεψη του φίλου της, όχι με κλαψούρισμα, αλλά με χαρά και αναμνήσεις γεμάτες αγάπη.

Δείτε το βίντεο:

Πηγή: jenny.gr